

[Gert Petersen]

befolkningen vil sørge for det, sådan at, som jeg sagde, jordforbindelsen bliver retableret.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg havde nær sagt: valgkampen er begyndt. Man må dog håbe for vælgerne og for det danske demokrati, at det bliver andre ting, nemlig det politiske grundlag, vi kommer til at diskutere, og ikke, om det er sværere eller andre, eller om hr. Hjortnæs er løbet fra det, der én gang er sagt. Det, der er kendsgerningen, er, at socialdemokratiet har bundet sig til borgerlige vurderinger og borgerlige løsninger, og det, kampen drejer sig om, er at prøve på at finde ud af, hvordan man presser det væk fra dem igen.

Ellers vil jeg godt sige først om udtalelserne for at huske dem, at jeg synes, det er tåbeligt i dag at fremlægge udtalelser. Uanset om vi vedtog en god udtalelse her, er vi klar over, der bare ville ske det med den dagsorden, at det er et nyt folketing, der skal gennemføre det, vi eventuelt var enige om. Derfor mener jeg, det er overflødigt, men da der nu ligger nogle, må man sige, at afværgedagsordenen fra hr. Hjortnæs henviser til statsministerens åbningsredegørelse. I den bekendtgjorde man SV-regeringens fallit, og det var jo godt, det kunne vi stemme for, men den gør det på et helt fejlagtigt grundlag, økonomisk osv., og derfor er det vor opfattelse, at denne redegørelse var skrevet af SV-regeringen, det var deres sidste toner, og derfor må vi stemme imod den.

Skal vi endelig fortsætte med at være med i dette legeri om dagsordener, må vi sige om den fra fremskridtspartiet, at vi er da enige om, at folkepensionisterne og andre, der er ramt af de store varmeregninger, skal have hjælp, men vi ønsker absolut også at markere, at det vil man ikke få ved at støtte fremskridtspartiet, så vi vil også stemme imod den dagsorden.

Den af hr. Ib Christensen foreslåede dagsorden om de samfundsskabte værdistigninger vil vi stemme for.

Så vil jeg godt sige, at det fremgik tydeligt af statsministerens bemærkninger, at det var en appel til de borgerlige partier: vær ikke for slemme i valgkampen! Hold jer nu lidt i ave, for ellers bliver det svært at samarbejde bagefter! Men hvad var det, man skulle samarbejde om? Hverken statsministeren eller

den socialdemokratiske ordfører har sagt noget om, hvad de ville. Men når man taler om samarbejde med firkløverpartierne, må det vel være den politik, de har lagt frem, altså den politik, som vender sig imod arbejderklassen. Det er det, man vil samarbejde med dem om. For det, de skulle holde sig i ave med, var jo at samarbejde med fremskridtspartiet. Så langt skulle man altså ikke gå. Men man kunne godt blive accepteret, hvis man ville holde sig til lønstop, indgreb i dyrtidsreguleringen, angreb på dagpengebetalingen og det sociale system, som man også ville være med til at angribe. Her kunne der komme fodslag, her ville man gerne være med.

Jeg vil da godt sige til statsministeren, som var lidt forbavset over, at hr. Ellemann-Jensen havde glemt den indsats, der blev gjort ved overenskomstafslutningen, at ingen har vist glemt, at arbejdsministeren og statsministeren brugte megen tid på at overbevise fagbevægelsen om, at den nu skulle affinde sig med et nyt overgreb. Det husker i hvert fald nok mange i arbejderbevægelsen. Men der er jo også en gammel lære, der siger, at rækker man fanden en lillefinger, vil han have hele hånden. Det burde også være en lære for statsministeren. For det er rigtigt, at det beskidte arbejde, der blev udført ved overenskomstafslutningen, blev udført af socialdemokratiet, af statsministeren, på venstres bestilling, men det er klart, at dermed er man da ikke tilfreds. Der skal tages nye skridt. Der skal skæres dybere, og derfor er man ikke tilfreds. Derfor skal der ofres endnu mere tid på at overbevise fagbevægelsen om, at den må opføre med at være i opposition til borgerlig politik.

Jeg må også henvise til bemærkningerne om at være forvirret. Hvad er det, man er forvirret over? Det er uenigheden i den borgerlige flok. Det er det, man i og for sig er forvirret over. Ja men er det det, det gælder? Er man egentlig usikker over for, hvad det er for en retning, den politik har, som firkløverpartierne vil føre? Alle kan vist se, at i den økonomiske politik, som firkløverpartierne lægger frem, er retningen vendt imod arbejderne, imod arbejderklassen. Det er det afgørende i den, og det burde ikke skabe forvirring. Vi er ikke forvirrede, men vi er harmfulde over reaktionens frækhed både herinde i folketinget og ude i befolkningen, og vi er